

Diumenge 2 (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Jn 2,1-12): En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles. Quan el vi s'acabava, la mare de Jesús li diu: «No tenen vi». Jesús li respon: «Dona, i jo què hi tinc a veure? Encara no ha arribat la meua hora». La seva mare diu als servidors: «Feu tot el que Ell us digui».

Hi havia allà sis piques de pedra destinades a les pràctiques de purificació usuals entre els jueus. Tenien una cabuda d'uns cent litres cada una. Els diu Jesús: «Ompliu d'aigua aquestes piques». Ells les ompliren fins dalt. Llavors els digué: «Ara traieu-ne i porteu-ne al cap de servei». Ells li'n portaren. El cap de servei tastà aquella aigua convertida en vi. Ell no sabia d'on venia, però els servidors sí que ho sabien, perquè ells mateixos l'havien tret. El cap de servei, doncs, crida el nuvi i li diu: «Tothom serveix primer els millors vins i, quan els convidats han begut molt, serveix els més ordinaris. Però tu has guardat fins ara el vi millor».

Així va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea. Així manifestà la seva glòria, i els seus deixebles van creure en Ell. Després d'això va baixar a Cafarnaüm amb la seva mare, els seus germans i els seus deixebles, però tan sols s'hi quedaren uns quants dies.

«Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles»

Mn. Enric PRAT i Jordana
(Sort, Lleida, Espanya)

Avui, contemplem els efectes saludables de la presència de Jesús i de la seva Mare, Maria, en el cor dels esdeveniments humans, com en el cas que ens ocupa: «En aquell temps, es van celebrar unes noces a Canà de Galilea. Hi havia la mare de Jesús. També hi fou convidat Jesús, juntament amb els seus deixebles» (Jn 2,1-2).

Jesús i Maria, amb una intensitat diferent, fan present Déu a qualsevol lloc on siguin i, on hi ha Déu, hi ha amor, gràcia i miracle. Déu és el bé, la veritat, la bellesa, l'abundor. Quan el sol desplega els seus raigs per l'horitzó, s'il·lumina la terra i s'escalfa, i tota vida treballa per tal de produir el seu fruit. Quan hom deixa que Déu s'apropi, el bé, la pau i la felicitat creixen sensiblement en els cors, fins llavors, potser, freds o adormits.

La mediació que Déu ha escollit per a fer-se present entre els homes i comunicar-se profundament amb ells, és Jesucrist. L'obra de Déu arriba al cor del món per la humanitat de Jesucrist i, secundàriament, per la presència de Maria. Poc sabien els nuvis de Canà qui havien convidat a llur casament. La invitació responia probablement a algun vincle d'amistat o parentiu. En aquells moments, Jesús encara no havia fet cap miracle i era desconeguda la importància de la seva persona.

Ell va acceptar la invitació perquè està a favor de les relacions humanes principals i sinceres, i es va sentir atret per la honestat i bones disposicions d'aquella família. Així, Jesús va fer present Déu en aquella celebració familiar. Allí «va començar Jesús els seus senyals prodigiosos a Canà de Galilea» (Jn 2,11) i allí el Messies «obrí el cor dels deixebles a la fe gràcies a la intervenció de Maria, la primera creient» (Joan Pau II).

Fem-nos propers, també nosaltres a la humanitat de Jesús, mirant de conèixer i estimar més i més, progressivament, la seva trajectòria humana, escoltant la seva paraula, creixent en fe i confiança, fins a veure en Ell el rostre del Pare.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

-

«El cor de Maria, que no pot menys de compadir-se dels desgraciats (...), la va impulsar a encarregar-se per si mateixa de l'ofici de intercessora i demanar al Fill el miracle. Si aquesta bona Senyora va obrar així sense que li ho demanessin, què hauria estat si li preguessin?» (Sant Alfons Mª de Liguori)

-

«Maria, pròpiament, no fa una petició a Jesús; simplement li diu: 'No tenen vi'. No li demana res en particular, ni molt menys que Jesús utilitzi el seu poder, que realitzi un miracle produint vi. Senzillament, ho manifesta a Jesús i el deixa decidir allò que convé fer» (Benet XVI)

-

«Al llindar de la seva vida pública, Jesús realitza el seu primer signe —a petició de la seva Mare— en ocasió d'una festa de casament (cf. Jn 2,1-11). L'Església atorga una gran importància a la presència de Jesús a les noces de Canà. Hi veu la confirmació de la bondat del matrimoni i l'anunci que en endavant el matrimoni serà un signe eficaç de la presència del Crist» (Catecisme de l'Església Catòlica n° 1.613)